

[J. R. Poulsen.]

mindst rentable, saa hvis der kunde hjælpes noget paa den gennem dette lille Lovforslag, var det rart at faa det gennemført. Mit Parti og den Institution, jeg tilhører, Landbrugernes Sammenslutning, mener, at Lovforslaget er et Skridt i den rigtige Retning, i hvert Fald Udtryk for, at den højtærede Landbrugsminister vil gaa i den rigtige Retning, og vi kan derfor tilsiige vor Støtte.

Jeg haaber, at Administrationen vil tage Hensyn til de smaa Ting, jeg har fremdraget her, navnlig Spørgsmaalet om Indblanding af Oksetalg, men ogsaa Ønsket om at begrænse Lovens Gyldighedstid til Udgangen af Aaret, i Haab om, at der kan blive vedtaget en bedre Ordning i Løbet af Sommeren.

Rasmussen (Hvolbæk): Under Valgkampen i 1932 var der et Ord, der stadig kom igen, det var „Planøkonomi“, og det blev ikke brugt for at siige noget godt om den Politik, jeg stod som Talsmand for. Men ser man paa den Tid, der er gaaet siden Valgkampens Slutning, vil man vel nok indrømme, at Forholdene i den store Verden har nødvendiggjort, at vi paa Trods af Teorier og Programmer og Ideer accepterede en Planøkonomi. Det er den haarde Virkelighed, der har talt sit kraftige Sprog; der var ingen Vej udenom. Da Tyskland i Vinter indførte den store Told paa Fedt, fandt vi sikkert fra alle Sider, at det var et betimeligt Skridt af den højtærede Landbrugsminister, at han fremsatte det Lovforslag, vi nu behandler, for derigennem at skabe Afsætning for en Del af Landets værdifulde Fedtproduktion. Nu har Forholdene jo forment sig saaledes, at det ikke staa saa daarligt til med vor Fedtudførsel, som det den Gang tegnede til, saa man kan med en vis Ret siige, at det er et Lovforslag, vi skal have in mente, ifald Forholdene skulde blive af den Karakter, at vi ikke kan faa vor Fedtproduktion afsat. Men vi fra vor Side kan fuldt ud tiltræde den Tanke, der gives Udtryk for i Lovforslaget, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det paa det bedste til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker for den velvillige Modtagelse.

Til de Medlemmer, som har henstillet til mig at overveje, om der ikke burde indføres en Ordning, hvorigennem Smørprisen forhøjedes her i Landet — jeg ved ikke,

om der laa mere i Udtalelserne —, skal jeg siige, at jeg tror, det er meget ubetimeligt at drage dette Spørgsmaal ind i Forhandlingerne om det foreliggende Lovforslag, der drejer sig om Muligheden for at raade Bod paa Vanskelighederne ved Fedteksporten gennem en Indblanding af Fedt i Margarine og slet ikke berører Smørspørgsmaalet. Dette hører ikke hjemme her. Jeg mener, at Spørgsmaalet om Smørret maa overvejes i den kommende Tid, men jeg tror ikke, Tidspunktet nu er inde dertil, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (J. R. Poulsen) mente, fordi det efter min Mening vilde være meget betænkeligt, hvis vi i Øjeblikket gik ind paa en Indskrænkning af vor Smør-Udførsel, saa længe vore Konkurrenter paa det engelske Marked gaar imod en tilsvarende Indskrænkning for deres Vedkommende. Det vilde være overordentlig betænkeligt, hvis vi gav dem det Vaaben i Hænde, at de kunde fylde det Marked, som vi gav Afkald paa, med deres Smør. I alt Fald vilde det paa den Maade være meget svært at faa dem til at indskrænke deres Smørekspport, idet de jo fik mere Plads derved, at vi indskrænkede vor Udførsel.

Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (J. R. Poulsen) sagde, at Regeringen endnu ikke havde taget Spørgsmaalet om bedre Rentabilitet, bedre Økonomi for Landbruget op til Overvejelse. Det er jo fuldkommen urigtigt, og naar det ærede Medlem kan fremkomme med en saadan Udtalelse, forekommer det mig, at han har siddet ganske omsonst i Landstinget i disse Maaneder, for jeg tør nok siige, at der aldrig er gennemført Love af saa indgribende og betydningsfuld Art til Fordel for Landbruget som i den Tid, det ærede Medlem har haft Sæde i Tinget. Jeg har ikke fulgt det ærede Medlems Stilling til de forskellige Spørgsmaal, men jeg tager neppe fejl — navnlig efter det ærede Medlems sidste Udtalelse om, at han ikke har noget Ansvar for det, der er sket —, naar jeg har den Opfattelse, at det ærede Medlem ikke kan tillægge sig nogen Del af Æren for, hvad der er gennemført.

Det vilde derfor være klogere af det ærede Medlem, om han tog Del i det Arbejde, der foregaar, og som betyder saa meget for Landbruget, end at han bag efter staa op og siger, at det er ingenting værd, og saa anviser noget, som enhver kan siige sig selv ikke er tilnærmelsesvis saa godt. Intet Land i Verden har saa stor en Udførsel af Landbrugsproduk-